

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11CoP/22/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5416202573
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5416202573.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Malíkovej a členov senátu JUDr. Jany Kotrčovej a JUDr. Jozefa Turzu v právnej veci navrhovateľa: Z. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. K. XXX, zastúpeného Advokátska kancelária Kováčik Legal s. r. o., so sídlom Dolný Kubín, Radlinského 1729, IČO: 47 238 429, proti plnoletému synovi: N. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. K. XXX, zastúpenému splnomocnenou zástupkyňou L. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. K. XXX, v konaní o zníženie výživného na plnoleté dieťa, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín č. k. 5Pc/4/2016-60 zo dňa 21. septembra 2016, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd I. návrh zamietol, II. žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

2. Rozhodnutie okresného súdu sa opiera o ust. § 62 ods. 1, 2, 4, 5, § 63 ods. 1, § 65 ods. 3, § 75 ods. 1, § 77 ods. 1, § 78 ods. 1 a 3 Zákona o rodine. Od posledného rozhodovania o výživnom sa pomery oprávneného zásadnejším spôsobom nezmenili, hoci došlo k ich určitému nárastu, pričom výšku jeho terajších životných nákladov oprávneného a ich odôvodnenosť tak ako ich tento vyčíslil vo vyjadrení k návrhu, navrhovateľ (jeho zástupca) označil za opodstatnenú, a ktorých celková výška predstavuje cca 380,- eur mesačne. Oprávnený naďalej študuje na vysokej škole dennou formou štúdia, kde je aktuálne v prvom ročníku inžinierskeho štúdia (študijný program automobily a mobilné pracovné stroje), ktorého štandardná dĺžka predstavuje 2 roky. Priemerný čistý mesačný príjem navrhovateľa za obdobie 03 až 12/2015 predstavoval 328,75 eur bez náhrad mzdy a príjmu (s ňou 387,63 eur a za obdobie 01 až 04/2016 (v mesiaci 05 bol 6 dní PN a v mesiacoch 06 a 07/2016 bol celý čas PN) predstavoval jeho čistý príjem aj s náhradami 407,35 eur. Priemerný čistý mesačný príjem matky oprávneného zo závislej činnosti za obdobie 03 až 08/2016 predstavuje 350,- eur a okrem toho poberá starobný dôchodok vo výške 403,50 eur mesačne. Táto spláca úver po 140,- eur mesačne, ktorý si rovnako ako ďalšiu pôžičku od jej sestry zobrala v súvislosti s vyplatením navrhovateľa sumou 36.000,- eur na základe dohody o vypořadání ich BSM, podľa ktorej zostala matke oprávneného dovtedy spoločná domová nehnuteľnosť s príslušenstvom. Na základe vykonaného dokazovania súd návrh navrhovateľa požadujúceho zníženie výživného z doposiaľ určenej výšky 160,- eur na sumu 70,- eur mesačne počnúc dňom 28.07.2016 v celom rozsahu ako nedôvodný, zamietol. Oprávnený ako študent vysokej školy dennou formou štúdia je nesporne naďalej odkázaný na výživu svojich rodičov. Na tejto skutočnosti nič nemení to, že oprávnený počas letných mesiacov mal príjem z brigádnickej činnosti. Opätovne súd pri svojom rozhodnutí ohľadne schopností a možností navrhovateľa zohľadnil jeho potencionálne možnosti, keďže tento na základe len svojho rozhodnutia (bez preukázania takého dôvodu, ktorý by bol býval relevantným (napr. z hľadiska ním tvrdeného, ale nepreukázaného nepriaznivého jeho zdravotného stavu) pre takýto

jeho postup, inicioval v mesiaci september 2013 skončenie svojho pracovného pomeru, ktorý mal na dobu neurčitú, v ktorom dosahoval priemerný čistý mesačný príjem 590,- eur mesačne, hoci následne sa dokázal zamestnať za o niečo nižší príjem navyše len na dobu určitú, pričom po ukončení jeho pracovného pomeru sa tento opätovne zamestnal s ešte nižším príjmom ako u predchádzajúceho zamestnávateľa. Uvedené skutočnosti je potrebné zohľadniť v neprospech navrhovateľa, ktorý bez ospravedlniteľného dôvodu sa „zriekol výhodnejšieho zamestnania“, v ktorom mohol naďalej dosahovať príjem minimálne v tej výške, v akej ho mal do septembra 2013 a ktorý mu umožňoval platiť určené výživné. Okrem toho navrhovateľ disponuje výplatom z BSM v sume 36.000,- eur, ktorý podľa svojho tvrdenia doposiaľ ani sčasti nespotreboval. Aj uvedený fakt pri na jednej strane ním tvrdenom len takom jeho príjme, ktorý mal súd preukázaný a výške jeho mesačných nákladov, či už pravidelných - opakujúcich sa, tak aj jednorazových na strane druhej, ktoré mu podľa jeho tvrdenia neumožňujú platiť určené výživné, spoľahlivo preukazuje, že navrhovateľ je naďalej schopný hradiť si svoje životné náklady a súbežne (napriek aj pravidelnému sporeniu pre účely úhrady nákladov na kúpeľnú starostlivosť, ktorú má absolvovať v tomto roku) platiť určené výživné, ktoré má s poukazom na § 62 ods. 5 Zákona o rodine prednostný charakter pred inými výdavkami rodičov, bez toho, že by bol nútený „siahnúť“ na finančné prostriedky získané v rámci vyporiadania jeho zaniknutého BSM, ktoré mal s matkou oprávneného a v rámci ktorého získal aj viaceré hnutelné veci. Tiež naďalej platí záver, ktorý tunajší súd uviedol v predchádzajúcom konaní ohľadne výživného na oprávneného pokiaľ ide o stavebné sporenie, a to že pomery ako navrhovateľa a tak aj matky oprávneného nie sú ani v súčasnosti tak nepriaznivé, že by neumožňovali im ako povinným osobám vyfinancovanie odôvodnených životných nákladov oprávneného, ktorých výšku výrazne ovplyvňuje nielen vek oprávneného, ale predovšetkým jeho vysokoškolské štúdium, prečo by malo byť opodstatneným žiadať od oprávneného, aby siahal na svoju rezervu vo forme financií zo stavebného sporenia ešte pred ukončením jeho štúdia (odhliadnuc od toho, či by to vôbec bolo možné so zreteľom na nový cyklus sporenia). Pritom, keď navrhovateľ akceptoval oprávneným vyčíslenú výšku jeho životných nákladov, je zrejmé, že doposiaľ určená výška výživného dosahuje cca 42 % z výšky týchto nákladov, čiže na ich úhrade sa naďalej podieľa väčším dielom matka oprávneného, s ktorou oprávnený žije v spoločnej domácnosti. Súd teda uzatvára, že je naďalej v možnostiach navrhovateľa, platiť na výživu oprávneného výživné v doposiaľ určenej výške. O trovách konania súd rozhodol s poukazom na § 58 C. m. p. podľa § 52 C. m. p. tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

3. Voči citovanému rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie navrhovateľ, ktoré odôvodňuje ust. § 365 ods. 1 písm. h) C. s. p., keďže rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Súd pri rozhodovaní o návrhu na zníženie výživného vychádzal z potencionálnych možností navrhovateľa, a to tých, ktoré mal u svojho predchádzajúceho zamestnávateľa. Poukázal na to, že navrhovateľ v konaní nepreukázal svoje tvrdenia ohľadom dôvodu skončenia predchádzajúceho pracovného pomeru, ktorý mal na dobu neurčitú a v ktorom dosahoval priemerný mesačný príjem 590,64 eur mesačne. Je síce pravdou, že žalovaný nepreukázal svoje tvrdenia ohľadom dôvodu skončenia pracovného pomeru, ktorý mal na dobu neurčitú, avšak hneď po skončení tohto pracovného pomeru si navrhovateľ hľadal nové zamestnanie. V ďalšom zamestnaní, ktoré mal na dobu určitú a ktoré si navrhovateľ našiel bezprostredne po strate predchádzajúceho, dosahoval príjem 530,- eur mesačne. Avšak vzhľadom na finančnú situáciu zamestnávateľa nebolo navrhovateľovi ponúknuté uzavretie ďalšej pracovnej zmluvy a jeho pracovný pomer skončil. Navrhovateľ sa po strate zamestnania aktívne snažil nájsť si zamestnanie s porovnateľným príjmom, čo sa mu však z viacerých príčin (vek, zdravotný stav, ponuka práce) nepodarilo. Má za to, že takéto konanie navrhovateľa nemožno posudzovať ako úmyselné znížovanie príjmov a skutočnosť, že navrhovateľ sa raz vzdal výhodnejšieho zamestnania, by nemala byť pre neho trvalou sankciou až do zániku jeho vyživovacej povinnosti voči oprávnenému. Nesúhlasí s názorom okresného súdu, podľa ktorého na strane navrhovateľa nenastala taká podstatná výrazná zmena pomerov, ktorá by odôvodňovala zmenu rozsudku o výške výživného. Poukazuje na judikatúru slovenských súdov, rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 23CoP/77/2015 zo dňa 14.03.2016. Navrhovateľ v súčasnom zamestnaní dosahuje príjem 390,- eur mesačne, pričom aj napriek viacerým snahám si navrhovateľ nedokázal nájsť zamestnanie, kde by mohol dosahovať vyšší príjem. Naopak, životné náklady navrhovateľa sa z dôvodu viacerých zdravotných problémov navrhovateľa a jeho matky, s ktorou žije v spoločnej domácnosti, zvýšili. V tejto súvislosti poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17CoP/12/2016 zo dňa 10.02.2016 a má za to, že vzhľadom na súčasnú majetkovú situáciu je súdom určené výživné neprímerane vysoké. Žiada, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že výživné určené pre N. S. sumou 160,- eur mesačne od podania návrhu zníži na sumu 70,- eur mesačne.

4. Plnoletý syn vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa poukazuje na to, že navrhovateľ v odvolaní uvádza len skutočnosti, ktoré uviedol už v rámci konania pred okresným súdom a súd sa pri svojom rozhodnutí opätovne vysporiadal s otázkou schopností a možností navrhovateľa platiť výživné tak, ako bolo pôvodne určené. Navrhovateľ len na základe svojho rozhodnutia, bez preukázania takého dôvodu, ktorý by bol býval relevantným pre takýto postup, inicioval v mesiaci september 2013 skončenie svojho pracovného pomeru, ktorý mal na dobu neurčitú a v ktorom dosahoval priemerný čistý mesačný príjem 590,- eur mesačne, hoci následne sa dokázal zamestnať za o niečo nižší príjem, navyše len na dobu určitú.

Po ukončení tohto pracovného pomeru sa opätovne zamestnal s ešte nižším príjmom ako u predchádzajúceho zamestnávateľa. Okrem toho navrhovateľ disponuje výplatom z BSM v sume 36.000,- eur, ktorý podľa svojho tvrdenia doposiaľ ani sčasti nespotreboval. Aj uvedený fakt pri na jednej strane ním tvrdenom len takom jeho príjme, ktorý mal súd preukázaný a výške jeho mesačných nákladov, spoľahlivo preukazuje, že navrhovateľ je naďalej schopný hradiť si svoje životné náklady a súbežne platiť určené výživné, ktoré má prednostný charakter pred inými výdavkami rodičov, a to bez toho, že by bol nútený siahnuť na finančné prostriedky získané v rámci vyporiadania jeho zaniknutého BSM. Navrhovateľ nespochybnil vyčíslenú výšku jeho životných nákladov a doposiaľ určená výška výživného dosahuje cca 42 % z výšky týchto nákladov, čiže na ich úhrade sa naďalej podieľa väčším dielom matka, s ktorou žije v spoločnej domácnosti. Žiada, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil.

5. Navrhovateľ k vyjadreniu plnoletého syna uvádza, že nemal úmysel znížiť svoj príjem ani vyhnúť sa plateniu vyživovacej povinnosti, a preto jeho konanie v súvislosti so stratou zamestnania a následne hľadaním si nového zamestnania nie je možné posudzovať ako úmyselné znižovanie príjmov. Skutočnosť, že navrhovateľ sa raz vzdal výhodnejšieho zamestnania, by nemala byť pre neho trvalou sankciou až do zániku vyživovacej povinnosti voči oprávnenému. K finančným prostriedkom, ktoré boli vyplatené navrhovateľovi z titulu vyporiadania BSM, uvádza, že z týchto navrhovateľ neplatí výživné, ale si ich odkladá za účelom vyplatenia súrodencov z domu, v ktorom navrhovateľ býva.

6. Plnoletý syn k vyjadreniu navrhovateľa udáva, že má za to, že podľa príjmu navrhovateľa, ktorý mal súd preukázaný za situácie, kedy podľa jeho vlastných slov neminul z BSM zatiaľ nič, s prihliadnutím na jeho výdavky, tvorbu úspor a ešte si z tej malej výplaty dokáže odkladať na vyplatenie súrodencov, vyplýva, že musí mať aj iný príjem. Má za to, že je do budúca schopný uhrádzať mu výživné v určenej výške. K argumentácii navrhovateľa, že po strate zamestnania sa aktívne snažil nájsť si zamestnanie s porovnateľným príjmom, čo sa mu nepodarilo, uvádza, že v priebehu 10 min. hľadania na internete našiel niekoľko prác, ktoré by mohol vykonávať s omnoho lepším ohodnotením. To vyvracia tvrdenia navrhovateľa.

7. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal napadnutý rozsudok na základe podaného odvolania navrhovateľa v rozsahu a z dôvodov daných ustanoveniami § 65, § 66 C. m. p. a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C. s. p. a contrario) napadnutý rozsudok potvrdil v zmysle ust. § 387 ods. 1, 2 C. s. p.

8. Rozsudok okresného súdu je vecne správny, okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav veci a vyvodil z neho správny právny záver.

9. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, ktorého dôvody sú správne. Odvolacie námietky navrhovateľa nie sú dôvodné.

10. Okresný súd postupoval správne, keď prihliadol na skutočnosť, že navrhovateľ sa v minulosti vzdal výhodnejšieho zamestnania, pričom vychádzal z potencionálneho príjmu, ktorý by mohol dosahovať v tomto zamestnaní.

11. Syn N. je v súčasnosti študentom vysokej školy. Nachádza sa vo finálnej fáze prípravy na budúce povolanie, čo je spojené s kulmináciou výdavkov dieťaťa spočívajúcich v nákladoch na vysokoškolské štúdium a nákladoch súvisiacich (dochádza, bývanie a pod.). Nemožno potom neprihliadnuť na skutočnosť, že navrhovateľ zamestnanie u zamestnávateľa, v ktorom dosahoval vyšší príjem, ukončil práve v čase, keď plnoletý syn začínal, už bol prijatý na štúdium na vysokej škole. Musel si byť už v čase skončenia tohto zamestnania vedomý, že v budúcnosti dôjde k zvyšovaniu výdavkov jeho dieťaťa, na ktorých má zákonnú povinnosť sa podieľať. U rodiča, ktorý má vyživovaciu povinnosť,

sa vyžaduje vyššia miera zodpovednosti, ktorej vyjadrením je ust. § 75 ods. 1 druhá veta Zákona o rodine, keď súd je povinný prihliadnuť na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu. Počas prvoinštančného ani odvolacieho konania navrhovateľ nepreukázal dôležitý dôvod pre skončenie pracovného pomeru vo výhodnejšom zamestnaní. Okresný súd potom nemohol neprihliadnuť na zníženie príjmu navrhovateľa, ktoré nastalo práve v dôsledku straty zamestnania navrhovateľa z jeho vôle (pracovný pomer skončený dohodou na žiadosť zamestnanca) bez preukázania vážneho dôvodu, ktorý ho k tomu viedol.

12. Rovnako správne okresný súd prihliadol aj na finančné prostriedky vo výške 36.000,- eur, ktoré získal navrhovateľ ako výplatok z titulu vyporiadania BSM. Hoci tieto prostriedky môže chcieť navrhovateľ dôvodne využiť na riešenie bývania (ako výplatok pre súrodencov), nie je vylúčené, aby čiastočne mohol tieto finančné prostriedky značného rozsahu využiť aj na uspokojovanie vyživovacej povinnosti, najmä, keď je jeho plnoletý syn vo finálnej fáze prípravy na budúce povolanie.

13. Nemožno tiež neprihliadnuť na skutočnosť, že väčšiu časť výdavkov plnoletého syna zabezpečuje jeho matka, ktorá mu zároveň poskytuje aj bývanie.

14. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil.

15. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerov hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 C. s. p.)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 C. s. p.)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 C. s. p.)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 C. s. p.)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 C. s. p.)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 C. s. p.)